

Evropský hudební ekosystém

Koncepční rámcová definice evropského hudebního ekosystému pro porozumění a podporu jeho rozmanitosti, kreativity a solidarity s cílem zajistit jeho konkurenceschopnost, odolnost a atraktivnost.

Stručné shrnutí

Evropský hudební sektor se v 21. století nachází na křižovatce. Poptávka po hudbě dosáhla nové úrovně, když hospodářské výsledky v hlavních oblastech podnikání tohoto odvětví naznačují solidní oživení po pandemii koronaviru. Současně posun společenských, kulturních a technických trendů vytváří stále větší komplexnost, spolu s měnící se dynamikou a vzájemnými závislostmi v rámci odvětví.

Vnímání toho, že hudební odvětví je stále více charakterizováno svou komplexností a vzájemnými závislostmi, vede k tomu, že je toto odvětví chápáno méně z hlediska tradičních lineárních hodnotových řetězců a více jako hudební ekosystém. Trend chápání komplexního odvětví jako ekosystému je patrný i v jiných odvětvích a tvoří základní premisu průmyslové strategie EU.

V tomto dokumentu popisujeme **evropský hudební ekosystém jako síť aktérů hudebního sektoru, jejich prostředí, vzájemné závislosti a interakce v rámci produkce, distribuce a konzumace hudby tak, aby byla vytvářena hodnota pro samotný systém a pro systémy, jichž je součástí.**

V této definici zahrnují aktéři hudebníky, publikum a tvůrce politik, mohou však být i digitální povahy, např. algoritmy nebo umělá inteligence. Jejich prostředí se skládá z hmotného vybavení, jako jsou místa konání nebo digitální infrastruktura, a dále z nehmotných aspektů, jako jsou pravidla a legislativa, společenské konvence nebo politické koncepce. Aktéři v rámci ekosystému jsou nejen vzájemně propojeni, ale jsou také *vzájemně závislí* a vytvářejí hodnotu tím, že na ostatní působí kulturním, ekonomickým a sociálním způsobem.

Odvětví lze vnímat jako obzvláště přizpůsobivý a citlivý ekosystém, který je schopen vyrovnat se s obecným krizovým vývojem, jako je změna klimatu, nedostatek pracovních sil nebo změna spotřebitelských preferencí, i s výzvami specifickými pro dané odvětví, jako je konsolidace trhu, „platformizace“ a stanovení politických imperativů pro jeho udržitelnou a odolnou budoucnost.

V důsledku těchto výzev je možné zejména v evropském hudebním sektoru sledovat, že napříč hudebním sektorem vznikají nové spoluorganizované ekosystémové struktury, na nichž se podílí stále větší počet malých a středních subjektů a které jsou založeny na spolupráci, inovacích a rozmanitosti, jako jsou otevřenější hudební sítě, tj. otevřenější hudební aktivity ve městech a otevřenější hudební konference a festivaly. Tyto struktury umožňují orientaci a spolupráci přesahující dřívější hranice odvětví a kultur. Koncepčně vytvářejí otevřenost vůči dalším sousedním (nehudebním) ekosystémům, jako je vzdělávací systém, systém péče o zdraví a blahobyt, a dokonce i vůči systémům městského plánování a rozvoje.

Evropa představuje jedinečnou a úrodnou půdu pro uskutečnění tohoto vývoje. Ve srovnání s americkým hudebním trhem Evropa zaostává, pokud jde o tržní sílu hnanou investory, ale díky existujícím spoluorganizovaným strukturám lze evropský hudební ekosystém vnímat jako protiváhu severoamerického nebo rychle rostoucího asijského hudebního sektoru. Aby se evropský hudební ekosystém mohl zlepšit, posílit své ekonomické schopnosti a odolnost a umožnil hudbě optimalizovat svůj sociální a kulturní dopad, potřebují tyto struktury podporu. Koncepce hudebního odvětví chápáno jako ekosystém poskytuje nové možnosti pro politická opatření a podpůrné mechanismy, které by jej posílily a pomohly mu udržet si konkurenční výhodu, včetně podpory vzdělávání, investic do dlouhodobých programů, optimalizace vedlejších vlivů se sousedními odvětvími, posílení socioekonomické situace jednotlivých tvůrců, podpory místních tvůrčích komunit a přijetí politiky založené na datech. Prozíravá evropská hudební politika založená na těchto směrech činnosti by povzbudila rozvoj nových, otevřenějších struktur, posílila ty stávající a uvolnila plný potenciál hudebního ekosystému.